

De första att omfamna islam

Khadija bint Khuwaylid (må Allah vara nöjd med henne) var den första att omfamna islam; eftersom det var med henne som Profeten ﷺ mötte och talade med, först, omedelbart efter att ha mottagit den första uppenbarelsen i 'Hira-grottan'. Och hennes tro stärktes när Waraqa bin Nawfal bekräftade att Muhammad verkligen hade beviljats Prophetskapet. Sahabah gav olika åsikter angående de första personerna att omfamna islam. Detta bör förstås som deras bedömning enligt deras kännedom om händelserna. [384]

Afeef (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"Under Jahiliyyah [385] kom jag till Mecka och besökte Al-Abbas ibn 'Abdul Muttalib. När solen gick upp och hängde högt på himlen - och jag tittade på Ka'bah vid den tidpunkten - närmade sig en ung man (Ka'bah) och blickade mot himlen, sedan vände han sig mot Ka'bah och stod vänd i den riktningen.

Mycket snart anlände en ung pojke och stod till hans höger, och strax därefter kom en kvinna och stod bakom dem. När den unge mannen gick i Rukoo (böjde sig ned), gjorde pojken och kvinnan detsamma.

När den unge mannen reste sig från Rukoo (och stod upp rakt), gjorde pojken och kvinnan detsamma. När den unge mannen gick i Sujood (prostration), gjorde de båda detsamma med honom." Jag sade: "O Al-Abbas! Detta är en stor (och märklig) händelse!" Han (Al-Abbas) svarade: "Det är sannerligen en stor händelse! Vet du vem han är?" Jag sade: "Nej." Han sade: "Han är Muhammad ibn Abdullah ibn Abdul Muttalib, min nevö. Vet du vem den unge pojken är?" Jag sade: "Nej." Han sade: "Han är Ali ibn Abi Talib ibn Abdul Muttalib, min nevö. Vet du vem den kvinnan bakom dem är?" Jag sade: "Nej." Han sade: "Hon är Khadija bint Khuwailid, min nevös hustru.

Och han (min nevö, Muhammad) informerade mig om att din Herre, himlens och jordens Herre, har befallt honom med vad du ser dem utföra. Vid Allah! Jag känner inte till någon på jordens yta som befinner sig på denna religion utom dessa tre." [386]

Jabalah bin Haritha, Zaid's broder (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

”Jag kom till Allahs Sändebud ﷺ och sade: ’O Allahs Sändebud, skicka min broder Zaid med mig.’ Han sade: ’Här är han.’ Han sade: ’Om han går med dig ska jag inte hindra honom.’ Zaid sade: ’O Allahs Sändebud, vid Allah, jag väljer ingen framför dig.’” Han sade: ”Så jag betraktade min broders syn som bättre än min egen.” [387]

Salim bin ’Abdullah rapporterade på sin faders auktoritet (må Allah vara nöjd med honom):

”Vi brukade kalla Zaid bin Harithah för Zaid bin Muhammad tills det uppenbarades i Koranen [388]:

’Kalla dem med deras fäders namn. Det är mer rättvist inför Allah.’ [389]”

Zaid ibn Arqam (må Allah vara nöjd med honom) berättar att: ”Den förste som bad med Profeten ﷺ var Ali ibn Abu Talib.” Berättaren Amr ibn Murra sade att: ”Jag diskuterade detta inför Ibraheem An-Nakhaee och han sade att detta var fel och sade att den förste som bad med Profeten ﷺ var Abu Bakr.” [390]

Abu Sa’eed Al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Abu Bakr sade: ”Är jag inte den mest förtjänande av det bland folket, är jag inte den förste som blev muslim, är jag inte personen med si och så, är jag inte personen med si och så.” [391]

Abu Ad-Darda (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

”Medan jag satt med Profeten ﷺ kom Abu Bakr och lyfte upp ett hörn av sin klädnad och blottade sitt knä. Profeten ﷺ sade: ’Er följeslagare har haft en tvist.’ Abu Bakr hälsade (på Profeten ﷺ) och sade: ’O Allahs Sändebud! Det var något (dvs. en tvist) mellan mig och Al-Khattabs son.

Jag talade till honom hårt och ångrade det sedan, och bad honom förlåta mig, men han vägrade. Det är därför jag har kommit till dig.’ Profeten ﷺ sade tre gånger: ’O Abu Bakr! Måtte Allah förlåta dig.’ Under tiden ångrade sig Omar (sin vägran att förlåta Abu Bakr) och gick till Abu Bakrs hus och frågade om Abu Bakr var där.

De svarade nekande. Så han kom till Profeten ﷺ och hälsade honom, men tecken på missnöje dök upp på Profetens ﷺ ansikte tills Abu Bakr tyckte synd om (Omar), så han knäföll och sade två gånger: ’O Allahs Sändebud!

Vid Allah! Jag var mer orättvis mot honom (än han mot mig).’

Profeten ﷺ sade: ’Allah sände mig (som Prophet) till er (folk) men ni sade (till mig): ”Du ljuger”, medan Abu Bakr sade: ”Han talar sanning”, och tröstade mig med sig själv och sina pengar.’ Sedan sade han två gånger: ’Ska ni då inte sluta skada min följeslagare?’ Efter det skadade ingen Abu Bakr.” [392]

’Amr bin ’Abasa As-Sulami (må Allah vara nöjd med honom) berättade:

”I okunnighetens tillstånd (före omfamnandet av islam) brukade jag tänka att folket befann sig i villfarelse och att de inte var på något (som kan kallas den rätta vägen) och dyrkade avgudarna. Under tiden hörde jag talas om en man i Mecka som gav nyheter (på grundval av sin prophetiska kunskap); så jag satte mig på mitt riddjur och gick till honom. Allahs Sändebud ﷺ gömde sig vid den tidpunkten eftersom hans folk hade gjort livet svårt för honom.

Jag antog en vänlig attityd (mot meckanerna och lyckades på så vis) att komma in i Mecka och gå till honom (Profeten ﷺ) och jag sade till honom: ’Vem är du?’ Han sade: ’Jag är en Prophet (av Allah).’ Jag sade återigen: ’Vem är en Prophet?’ Han sade: ’(Jag är en Prophet i den meningen att) jag har sänts av Allah.’ Jag sade: ’Vad är det du har sänts med?’ Han sade: ’Jag har sänts för att upprätta familjebanden (med vänlighet och tillgivenhet), för att krossa avgudarna och för att proklamera Allahs enhet (på ett sätt att) inget associeras med Honom.’

Jag sade: ’Vad en angenäm sak du har sänts med. Vem följer dig i detta (i dessa övertygelser och sedvänjor)?’ Han sade: ’En fri man och en slav.’ Han (berättaren) sade: ’Abu Bakr och Bilal var där med honom bland dem som hade omfamnat islam vid den tidpunkten.’ Jag sade: ’Jag har för avsikt att följa dig.’ Han sade: ’Under dessa dagar skulle du inte kunna det.’

’Ser du inte det (svåra) tillstånd under vilket jag och (mitt) folk lever? Du bör bättre återvända till ditt folk och när du hör att jag har beviljats seger, kom då till mig.’

Så jag gick till min familj. Jag var i mitt hem när Allahs Sändebud ﷺ kom till Madinah. Jag var bland mitt folk och brukade söka nyheter och fråga folk när han anlände till Madinah.

Sedan kom en grupp människor tillhörande Yathrib (Madinah). Jag sade (till dem): 'Hur mår den personen som har kommit till Madinah?' De sade: 'Folket skyndar till honom, medan hans folk (avgudadyrkarna i Mecka) planerade att döda honom, men de kunde inte göra det.' Jag (när jag hörde det) kom till Madinah och gick till honom och sade: 'Allahs Sändebud, känner du igen mig?' Han sade: 'Ja, du är samme man som mötte mig i Mecka.'

Jag sade: 'Det stämmer.' Jag sade återigen: 'Allahs Prophet, berätta det som Allah har lärt dig och som jag inte vet, berätta för mig om bönen.' Han sade: 'Förrätta gryningsbönen, sluta sedan be när solen går upp tills den är helt uppe, ty när den går upp kommer den upp mellan Satans horn, och de otrogna prostrar sig inför den vid den tidpunkten.

Be sedan, ty bönen bevittnas och närvars (av änglar) tills skuggan är ungefär längden av ett spjut; sluta sedan be, ty vid den tidpunkten hettas Helvetet upp. Sedan när skuggan rör sig framåt, be, ty bönen bevittnas och närvars av änglar, tills du förrättar eftermiddagsbönen, sluta sedan be tills solen går ned, ty den går ned mellan djävulens horn, och vid den tidpunkten prostrar de otrogna sig inför den.' Jag sade: 'Allahs Sändebud, berätta för mig om tvagningen också.'

Han sade: 'Ingen av er som använder vatten för tvagning och sköljer munnen, sniffar upp vatten och blåser ut det, utan att synderna från hans ansikte, och hans mun och hans näsborrar faller ut. När han tvättar sitt ansikte, såsom Allah har befallt honom, faller synderna från hans ansikte ut från slutet av hans skägg med vatten. Sedan (när) han tvättar sina underarmar upp till armbågarna, faller synderna från hans armar ut tillsammans med vatten från hans fingertoppar. Och när han torkar sitt huvud, faller synderna från hans huvud ut från spetsarna av hans hår tillsammans med vatten.

Och (när) han tvättar sina fötter upp till anklarna, faller synderna från hans fötter ut från hans tår tillsammans med vatten. Och om han står för att be och prisar Allah, lovprisar Honom och förhärligar Honom med vad som passar Honom och visar helhjärtat hängivenhet till Allah, skulle hans synder avlägsnas och lämna honom (lika oskyldig) som han var den dag hans moder födde honom.'

'Amr bin 'Abasa berättade denna Hadith för Abu Umama, en följeslagare till Allahs Sändebud ﷺ, och Abu Umama sade till honom: "'Amr bin 'Abasa, tänk på vad du säger - att en sådan (stor belöning) ges till en man på ett ställe (enbart i handlingen av tvagning och bön)."

På det sade 'Amr: "Abu Umama, jag har blivit gammal och mina ben har blivit svaga och jag är vid dödens port; vad finns det för drivkraft för mig att tillskriva en lögn till Allah och Allahs Sändebud ﷺ? Hade jag hört det från Allahs Sändebud ﷺ en gång, två gånger eller tre gånger (till och med sju gånger), skulle jag aldrig ha berättat det, men jag har hört det från honom vid tillfällena fler än dessa." [393] (رضي الله عنهم)

Abu Umama Al-Bahili rapporterade att 'Amr ibn Abasa (må Allah vara nöjd med honom) sade:

"Jag kom till Allahs Sändebud ﷺ i Mecka när han först fick uppdraget med Prophetskapet. Allahs Sändebud ﷺ gömde sig vid den tidpunkten (eftersom hans folk hade gjort livet svårt för honom)." Jag sade: "Vem är du?" Han ﷺ sade: "Jag är en Prophet." Jag sade återigen: "Och vad är en Prophet?" Han ﷺ sade: "(Jag är en Prophet i den meningen att jag har sänts av Allah) som Hans Sändebud."

Jag sade: "Sände Allah dig?" Han ﷺ sade: "Ja!" Jag frågade återigen: "Vad är det du har sänts med?" Han ﷺ sade: "Att Allah tillbeds allena, utan att associera några partners med Honom i tillbedjan, och att krossa avgudarna, och att upprätta familjebanden (med vänlighet och tillgivenhet)."

Jag sade: "Vilket angenämt ting du har sänts med. Vem följer dig i detta (i denna övertygelse och sedvänja)?" Han sade: "En fri man och en slav." Han (berättaren) tillade: Abu Bakr och Bilal var där med honom bland dem som hade omfamnat islam vid den tidpunkten.

Och 'Amr brukade säga: "Jag brukade betrakta mig själv som en av de fyra personerna som var muslimer (dvs. en fjärdedel av islam)." Och sedan sade han: Jag omfamnade islam och sade: "Ska jag (öppet) följa dig?" Han ﷺ sade: "Nej! Du bör återvända till ditt folk, och när du informeras om att jag har framträtt ska du komma till mig." [394] [395] [396]

Sa'd (må Allah vara nöjd med honom) berättade: "Utan tvekan stod jag (en tid) för en tredjedel av muslimerna." [397]

Sa'd bin Abi Waqqas (må Allah vara nöjd med honom) berättade: "Ingen man omfamnade islam före den dag då jag omfamnade islam, och utan tvekan förblev jag i sju dagar som en tredjedel av de dåvarande

existerande muslimerna.” [398]

Ammar (må Allah vara nöjd med honom) berättade: ”Jag såg Allahs Sändebud ﷺ och det var ingen med honom utom fem slavar, två kvinnor och Abu Bakr (dvs. de var de enda konverterade till islam då).” [399]

Det berättades att 'Abdullah bin Mas'ood (må Allah vara nöjd med honom) sade:

”De första personerna att öppet förklara sin islam var sju: Allahs Sändebud ﷺ, Abu Bakr, 'Ammar och hans moder Sumayyah, Suhaib, Bilal och Miqdad (رضي الله عنهم).

Med avseende på Allahs Sändebud ﷺ skyddade Allah honom genom hans farbror Abu Talib. Med avseende på Abu Bakr skyddade Allah honom genom hans folk. Vad gäller resten grep avgudadyrkarna dem och lät dem bära kättor av kedjepost och exponerade dem för den intensiva värmen av solen. Det fanns ingen av dem som inte gjorde vad de ville att de skulle göra, utom Bilal. Han brydde sig inte om vad som hände honom för Allahs skull, och hans folk brydde sig inte om vad som hände honom. Sedan gav de honom till barnen som tog honom runt i Meckas gator medan han sade: 'Ahad, Ahad (En, En).'" [400]

Abdullah bin Mas'ood (må Allah vara nöjd med honom) berättade att: ”Jag var en ungdom och skötte om 'Uqba bin Abi Mu'aits får. Allahs Sändebud ﷺ och Abu Bakr (må Allah vara nöjd med honom) kom till mig. De hade just flytt från Meckas avgudadyrkare [401] (och var således törstiga och trötta). De sade: 'O pojke! Har du någon mjölk med vilken vi kan stilla vår törst?', och jag svarade: 'Det kan jag inte, eftersom fåren inte är mina. Jag är bara ansvarig för att sköta om dem.'

Sedan sade Profeten ﷺ: 'Har du något jungfruligt får som inte parats med något hanfår (dvs. inte kan producera mjölk)?', jag sade: 'Ja, jag har det och jag fick ett sådant får (som begärdes av Profeten ﷺ). Profeten ﷺ rörde vid juvret på detta får och bad, och farets juver fylldes med mjölk.

Efter detta hämtade Abu Bakr en ihålig sten och Profeten ﷺ fyllde den med mjölk. Och sedan drack Profeten ﷺ och Abu Bakr drack också. Jag drack också lite av mjölken. Sedan beordrade Profeten ﷺ juvret att 'krympa' och det krympte.

Och sedan kom jag till Profeten ﷺ och sade: 'Lär mig detta (dessa fraser) också', Profeten ﷺ sade: 'Du är en lärd pojke.' Abdullah bin Mas'ood sade: 'Jag tog (memorerade) från Profetens ﷺ mun sjuttio kapitel (Suwar av Koranen) och aldrig någonsin tvivlade jag på ett av dem.'" [402]

Imam Ibn Katheer nämnde i *As-Seerah An-Nabawiyyah* efter att ha nämnt varierande åsikter om de som omfamnade islam först:

"Abu Hanifa svarade genom att kombinera dessa uttalanden och drog slutsatsen att den förste frie mannen att omfamna islam var Abu Bakr, att Khadija var den förste kvinnan, Zaid bin Harithah den förste slaven, och 'Ali ibn Abi Talib var den förste pojken (det första barnet). Måtte Allah vara nöjd med dem alla." (404) [403] (رضي الله عنهم)

Fotnoter:

[384] Sammanfattad från Dr. Muhammad As-Suyanis kommentarer i hans bok.

[385] Den förislamiska okunnighetens dagar.

[386] Shaikh Al-Albani sade: Detta rapporterades av Ibn Jareer i hans '*At-Tareekh*' (2/311) - Denna kedja är godtagbar på grund av stödjande kedjor och uppföljande berättelser. Som om det är därför Al-Hakim förlitade sig på den, och han pekade mot det efter att ha berättat denna Hadith och sade: "Kedjan för denna Hadith är Sahih, och den har en pålitlig stödjande kedja från Afeefs barn." Och Adh-Dhahabi höll med honom. [Se *Al-Mustadrak* (4842)]

[387] *Jaami' At-Tirmidhi* 3815. Hasan enligt Shaikh Al-Albani.

[388] Allah förbjöd det vanliga sättet för adoption som var utbrett under Jahiliyyah, varvid adopterade barn inte kallades med sitt biologiska faders namn utan med sin förmyndares namn. Således omdöptes Zaid bin Muhammad (som han kallades efter att ha adopterats av Profeten Muhammad ﷺ) till Zaid bin Harithah, Harithah being hans biologiske fader. Detta hände under Madinah-perioden, omkring 5 AH.

[389] Sahih Muslim 2425a.

[390] Musnad Ahmad 19303. Shaikh Al-Albani sade att denna berättelse är Sahih i hans Sahihus-Seerah.

[391] Jaami' At-Tirmidhi 3667. Shaikh Al-Albani sade att denna berättelse är Sahih.

[392] Sahih Al-Bukhari 3661.

[393] Sahih Muslim 832.

[394] Imam Ibn Katheer sade: Det sägs att betydelsen av Profetens uttalande: "En fri man och en slav." Betyder kategorierna (av människor som hade omfamnat islam). Förklaringen att det enbart syftade på Abu Bakr och Bilal behöver oanalyseras eftersom det fanns en grupp människor som redan hade omfamnat islam före 'Amr ibn 'Abasah, och även Zaid ibn Harithah omfamnade islam före Bilal. Kanske var Amirs uttalande att han var en fjärdedel av islam på grund av den information han hade. De troende vid den tidpunkten brukade dölja sin islam och många informerade inte ens sina familjer om det, än mindre främlingarna, och än mindre beduinerna i öknen (och andra städer) bland araberna. Och Allah vet bäst.

[395] Shaikh Al-Albani sade: Imam Muslim rapporterade i sin Sahih (832 294) i kapitlet: Den resandes bön, men med en annan ordalydelse, och den berättelsen är längre än denna. Berättelsen med denna ordalydelse rapporterades av Al-Hakim i hans Al-Mustadrak (6584) och sade: Kedjan för denna berättelse är Sahih, och Adh-Dhahabi höll med honom.

[396] Abu Sahl Fahad.

[397] Sahih Al-Bukhari 3726.

[398] Sahih Al-Bukhari 3727.

[399] Sahih Al-Bukhari 3660.

[400] Sunan Ibn Majah 150. Shaikh Al-Albani förklarade denna berättelse vara Hasan.

[401] Ibn Katheer sade: "Hans ord i detta konto, 'De hade just flytt från avgudadyrkarna' syftar inte på tidpunkten för migrationen (Hijrah till Madinah) utan på vissa omständigheter dessförinnan. Ibn Mas'ood var en som omfamnade islam tidigt och emigrerade till Abessinien och senare återvände till Mecka, som tidigare nämnts. Denna berättelse av honom är

fast och autentisk, återgiven i Sahih-samlingarna och på annat håll. Men Allah vet bäst.” Från As-Seerah An-Nabawiyyah, volym 2, s. 175, engelsk översättning av Trevor Le Gassick.

[402] Musnad Ahmad 4412.

[403] As-Seerah An-Nabawiyyah, vol. 1, s. 317, översatt till engelska av professor Trevor Le Gassick.

[404] Detta är vad som i allmänhet är överenskommet av de muslimska historikerna. Och Allah vet bäst.

Utdrag ur boken 'The Biography of Prophet Mohammad ﷺ' vol. 1 av Mohammad Thajammul Hussain Manna.